

Elas fano en galego

Poesía:

Metáfora da metáfora
(1991)

Despertar das amantes
(1993)

*Catro poemas a
Rosalía* (1997)

Lesbiar (2015)

Narrativa xuvenil:

*O segredo da Pedra
Figueira* (1986)

Narrativa:

A orella no buraco (1965)

Amantía (1984)

Amor de tango (1992)

Meu pai vaite matar (2011)

Teatro:

Antígona, a forza do sangue
(1989)

*Clara Campoamor e a defensa do
voto feminino* (inérita). Lectura
dramatizada.

María Xosé Queizán (Vigo, 1939)

María Xosé Queizán é escritora, catedrática de lingua e literatura galega xubilada e a figura máis relevante do movemento feminista en Galiza.

Licenciouse en Filoloxía Hispánica, Sección Galego-Portugués na 1ª promoción (1978). Foi alumna de Ricardo Carvalho Calero e logo exerceu como profesora de Lingua Galega e Literatura durante moitos anos en Vigo.

Na súa faceta de **escritora** tratou todos os xéneros e todos desde o punto de vista do **feminismo**, obxecto central da súa obra. De aí que fose a creadora e directora da **revista *Festa da palabra silenciada*** (1983).

Como **tradutora** tamén se centrou en obras de mulleres, poñendo en galego textos de Marguerite Yourcenar, Karen Blixen ou Emilia Pardo Bazán.

Ten moitos **premios** pola súa obra, pero destacamos especialmente o de Día das Galegas nas Letras (2016) e o Premio de Igualdade Ernestina Otero do Concello de Vigo (2019)

Información tirada de: https://gl.wikipedia.org/wiki/Mar%C3%ADa_Xos%C3%A9_Queiz%C3%A1n e <https://praza.gal/cultura/maria-xose-queizan-e-a-palabra-como-arma>

Feminista nas obras literarias e nos feitos.